

God sed vid praktisk insolvensrättslig hantering – några spørsmål

Jan Flood, Daniel Wenne och Lars Wennes

Det är av stort värde att aktörer inom insolvensrätten lyfter fram bedömningen av praktiska handlingar ur etisk synvinkel. Frågorna kan verkligen behöva debatteras, särskilt som saken kan prövas i tre olika sammanhang hos Domstol, TSM och Advokatsamfundets Disciplinnämnd. Det förhållandet att inte alla aktörer är föremål för prövning ur etisk synvinkel är också av intresse, särskilt när det rör rekonstruktörer vid företagsrekonstruktion. Ibland utses personer som inte är underkastad någon etisk bedömning över huvud taget och detta kan inte vara acceptabelt.

Jag har egentligen inga invändningar mot redovisningen av hur saker och ting bedöms annat än att i praktiken har vi fått erfara från tid till annan att samfundets disciplinnämnd inte är fullt uppdaterad när det gäller hanteringen av insolvensrättsliga frågor. En brist är att samfundets disciplinnämnds beslut inte kan överklagas till domstol med undantag för beslut om uteslutning och inträde. Det råder politisk enighet över blockgränserna att disciplinnämndens beslut borde vara överklagbara.

Enligt min mening är det tveksamt om Lambertz formel skall drabba även förvaltning enligt lagen om företagsrekonstruktion. Formeln är intellektuellt oklanderlig men mycket svår att tillämpa i praktiken.

Författarnas uppfattning att man borde formalisera ett begrepp som täcker god konkursförvaltarsed och god rekonstruktörssed är lovvärd. Egentligen borde man gjuta samman dessa två begrepp med god advokatsed. Kanske kan man etablera god advokatsed inom ramen för insolvensrätten i praktiken.

Rolf Åbjörnsson

Insolvensrättslig Tidskrift | Nr 1 | 2020